Dosarul nr. 2c-80/2025
2-25098352-15-2c-10072025-1

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

04 august 2025 municipiul Cahul

Judecătorul Judecătoriei Cahul, sediul Central, Natalia Pasat, examinând, în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Evan-P" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitate „Basarab Construct" cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 10 iulie 2025, Societatea Comercială „Evan-P" Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Basarab Construct" cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit facturii fiscale Seria/Nr. EAQ000986568, eliberată la 28 august 2024, S.C. „Evan-P" S.R.L., în calitate de furnizor/transportator, a vândut cumpărătorului S.R.L. „Basarab Construct" beton cu clasa de rezistență B-20, în cantitate de 62.50 m^3, la un preț unitar, fără TVA - 2100 lei, în valoarea totală de 157 500 de lei. La 28 august 2024, această factură fiscală a fost semnată cu semnătura electronică de ambele părți contractuale.

A mai indicat că, în baza ordinului de plată nr. 154 din 03 noiembrie 2024, S.R.L. „Basarab Construct" a transferat în beneficiul S.C. „Evan-P" S.R.L. suma de 100 000 de lei, destinația plății: plata pentru beton marca B 250 (BC 20).

A menționat că, potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce la 31 decembrie 2024 între S.C. „Evan-P" S.R.L. şi S.R.L. „Basarab Construct", s-a constatat, conform datelor ambelor părți, că la data de 31 decembrie 2024, S.R.L. „Basarab Construct" datorează lui S.C. „Evan-P" S.R.L. suma de 52 920 de lei.

A subliniat că, în speță, drept acte juridice ce atestă stabilirea raporturile contractuale servesc factura fiscală Seria, Nr. EAQ000986568 din 28 august 2024 la suma de 157 500 de lei, semnată de ambele părți; Ordinul de plată nr. 154 din 03 noiembrie 2024 la suma de 100 000 de lei, precum și actul de verificare a decontărilor reciproce din 31 decembrie 2024 între S.C. „Evan-P" S.R.L. şi S.R.L. „Basarab Construct", prin care s-a constatat datoria la suma de 52 920 de lei.

A adăugat că, la data de 13 martie 2025 și la 17 aprilie 2025 în adresa S.R.L. „Basarab Construct” au fost expediate cererile prealabile, prin care s-a solicitat restituirea datoriei în sumă de 52 920 de lei. Conform adeverinței (F.20), scrisorile erau nereclamate de destinatar.

A subliniat că, obligația de achitare a sumei de 52 920 de lei a devenit scadentă la 28 septembrie 2024.

Bazându-se pe prevederile art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil, a reiterat că dobânda de întârziere pentru suma restantă, urmează a fi calculată conform următoarei formule:

Pentru perioada de la 28 septembrie 2024 până la 09 ianuarie 2025: 3,60% (rata de bază BNM) + 9% (în temeiul art. 942 alin.(2) Cod civil) = 12,60 %; 52920 de lei (valoarea datoriei) x 12.60% = 6667,92 lei pe an; 6667,92 lei : 365 zile = 18,26 lei pe zi; 18,26 lei x 104 zile = 1899 de lei (dobânda de întârziere);

Pentru perioada de la 10 ianuarie 2025 până la 04 februarie 2025: 5,60% (rata de bază BNM) + 9% (în temeiul art. 942 alin.(2) Cod civil) = 14,60%; 52920 lei (valoarea datoriei) x 14.60% = 7726,32 lei pe an; 7726,32 lei : 365 zile = 21,16 lei pe zi; 21,16 lei x 26 zile = 550,16 lei (dobânda de întârziere);

Pentru perioada de la 05 februarie 2025 până la 18 iunie 2025: 6,50% rata de bază BNM) + 9% (în temeiul art. 942 alin.(2) Cod civil) = 15,50%; 52920 lei (valoarea datoriei) x 15,50 % = 8202,6 lei pe an; 8202,6 lei : 365 zile = 22,47 lei pe zi; 22,47 lei x 134 zile = 3011 lei (dobânda de întârziere).

Astfel, pentru toată perioada, de la 28 septembrie 2024 până 18 iunie 2025, dobânda de întârziere constituie 5460,16 lei.

A solicitat S.C. „Evan-P” S.R.L. admiterea acțiunii cu încasarea de la S.R.L. „Basarab Construct” în beneficiul său a datoriei în mărime de 52 920 de lei, a dobînzii de întârziere în mărime de 5 460,16 lei, precum și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) din Codul de procedură civilă, procedura de examinare a cererilor cu valoare redusă este scrisă.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.172 şi 173 doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 iulie 2025, cauza civilă, a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă.

Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 iulie 2025, a fost expediată prin scrisoare cu aviz de recepție, fiind recepționată de către pârât la data de 24 iulie 2025 *(f.d.18)*.

Se reține că, în termen de 30 de zile, pârâtul nu și-a exercitat dreptul de a prezenta instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare, fapt ce a dus la examinarea acțiunii în conformitate cu art. 276[4] alin. (2) din Codul de procedură civilă, care prevede că dacă, după ce i s-a comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră necesar de a admite acțiunea, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 276[4] din Codul de procedură civilă, stabilește că instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se

comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.

Din actele cauzei s-a stabilit că la 28 august 2024 S.C. „Evan-P" S.R.L. în calitate de furnizor/transportator, a vândut cumpărătorului S.R.L. „Basarab Construct" din satul Vadul lui Isac, beton cu clasa de rezistență B-20, în cantitate de 62.50 m^3, la un preț unitar, fără TVA - 2100 de lei și a eliberat factura fiscală seria Seria/Nr. EAQ000986568 în sumă de 157500 de lei, care au fost semnate cu semnătura electronică de ambele părți contractuale *(f.d. 8)*.

Se atestă că prin ordinului de plată nr. 154 din 03 noiembrie 2024, S.R.L. „Basarab Construct" a transferat în beneficiul S.C. „Evan-P" S.R.L. suma de 100 000 de lei, destinația plății: plata pentru beton marca B 250 (BC 20) *(f.d.12 verso)*.

Astfel, conform actului de verificare a decontărilor reciproce din 31 decembrie 2024 între S.C. „Evan-P" S.R.L. şi S.R.L. „Basarab Construct", s-a constatat că la data de 31 decembrie 2024, S.R.L. „Basarab Construct" datorează lui S.C. „Evan-P" S.R.L. suma de 52 920 de lei *(f.d.8 verso)*.

În scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, reclamantul a expediat la data de 17 aprilie 2025 și 13 martie 2025, în adresa pârâtului, somații, prin care a solicitat achitarea datoriei formate în sumă de 52920 de lei în termen de 5 zile calendaristice, în caz contrar vor fi nevoiți să se adreseze în instanța de judecată, însă avizele de recepție a scrisorilor au fost retituite reclamantului cu mențiunea „nereclamat" *(f. d. 6-7)*.

Instanța constată că, pârâtul nu a dat curs solicitării reclamantului, nu a restituit suma datoriei formate și nu a prezentat vreun răspuns sau justificare privind neexecutarea obligațiilor contractuale.

Conform art. 9 alin.(1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Iar, conform alin. (2) lit.a) al aceluiași articol, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Prevederile art. 10 alin.(1) și (2) din Codul civil stipulează că, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la probă contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

Totodată, conform prevederilor art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 858 alin. (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 862 alin. (2) și (3) lit. a) și b) din Codul civil, termenul de executare a obligaţiei pecuniare de către o autoritate publică sau o altă persoană juridică de drept public ori de către asociaţiile acestora, stabilit în contractul încheiat cu un profesionist, care are ca obiect livrarea de bunuri, executarea de lucrări sau prestarea de servicii, nu poate depăşi 30 de zile de la data prevăzută la alin.(3) lit.a), b) sau, după caz, c). Prin excepţie, părţile pot stipula în mod expres în contract un termen de executare care nu poate depăşi 60 de zile dacă acesta este justificat în mod obiectiv, ţinînd cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului.

În cazul în care termenul de executare a obligaţiei pecuniare rezultate dintr-un contract prevăzut la alin.(1) sau (2) nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, obligaţia pecuniară trebuie executată în termen de 30 de zile de la data:

a) primirii de către debitor a facturii sau a unei cereri echivalente de plată;

b) primirii de către debitor a contraprestaţiei obligaţiei pecuniare, dacă data primirii facturii sau a unei cereri echivalente de plată nu este certă, precum şi dacă debitorul primeşte factura sau o cerere echivalentă de plată anterior primirii contraprestaţiei;

Conform art. 901 alin. (5) din Codul civil, neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației.

Art. 912 alin. (1) din Codul civil stipulează că, creditorul are dreptul de a obține plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadență.

Conform art. 1108 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietatea celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să prea bunul și să plătească prețul convenit.

Raportând aceste dispoziții la circumstanțele cauzei, instanța reține că între părți a existat un raport juridic contractual valabil, în temeiul cărui reclamantul și-a executat obligațiile asumate, în timp ce pârâtul nu și-a executat obligațiile

contractuale, întrucât nu a achitat integral prețul pentru betonului cumpărat, având o datorie în mărime de 52 920 de lei.

În aceste condiții, reclamantul este îndreptățit să solicite restituirea integrală a datoriei.

Prin urmare, judecătorul ajunge la concluzia de a admite cerința și a încasa din contul Societății cu Răspundere Limitată „Basarab Construct” în beneficiul Societății Comerciale „Evan-P” Societate cu Răspundere Limitată suma de 52 920 de lei cu titlu de datorie.

Această concluzie este dictată și de lipsa de reacție din partea pârâtului, care deși a recepționat pretențiile reclamantului, cât și copia cererii de chemare în judecată cu înscrisurile anexate, nu a întreprins careva acțiuni în vederea apărării drepturilor sale, prin prezentarea de obiecții, referințe, precum și a probelor în acest sens, fapt ce convinge instanța privind temeinicia pretenției menționate.

Conform art. 942 alin.(l)-(2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Potrivit cererii de chemare în judecată reclamantul solicită și încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 5460,16 lei.

Potrivit calculului prezentat de reclamant, dobânda de întârziere constituie 5460,16 lei și a fost calculată pentru perioada 28 septembrie 2014 – 18 iunie 2025 *(f.d.3 verso)*.

Din materialele cauzei rezultă că plata urma a fi efectuată cel târziu la 28 septembrie 2024, adică în termen de 30 de zile de la data primirii de către debitor a facturii, iar din ziua imediat următoare pârâta s-a aflat în întârziere de executare.

Pârâtul nu a contestat nici perioada de calcul, nici cuantumul sumei solicitate și nu a prezentat obiecții ori probe contrare. În lipsa unor dovezi care să infirme exactitatea calculului, instanța îl apreciază ca fiind verosimil, întemeiat și conform dispozițiilor art.942 Cod civil.

Prin urmare, pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 5460,16 lei este justificată și urmează a fi admisă integral. Neexecutarea la scadență a obligației principale a generat, în mod firesc și previzibil, obligația accesorie de reparare a prejudiciului minim prezumat de lege prin plata dobânzii de întârziere.

Potrivit art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art.94 Cod de procedură civilă, (1) instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată.

Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanți sau pîrîți, aceștia sînt obligați să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporțional sau solidar, în funcție de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanți a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalți nu sînt responsabili de cheltuielile lui. (3) Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii. (4) Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică hotărîrea atacată sau pronunță o nouă hotărîre, instanța ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

În corespundere cu art.96 din Codul de procedură civilă, (1) instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. (1^1) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat. (2) În cazul în care partea care a cîștigat procesul a beneficiat de asistență juridică calificată garantată de stat, plata cheltuielilor de acordare a asistenței juridice calificate revine părții care a pierdut procesul. Sumele respective se încasează în conformitate cu Legea nr.198-XVI din 26 iulie 2007 cu privire la asistența juridică garantată de stat.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța reține că, potrivit art.82 Cod de procedură civilă, acestea se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei, iar conform art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, părții care a câștigat procesul i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții. Cheltuielile de asistență juridică se compensează în măsura în care au fost reale, necesare și rezonabile.

Din materialele cauzei rezultă că pentru depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul a suportat plata taxei de stat în sumă de 2138 lei *(f.d.12)*, taxa de timbru în sumă de 200 lei *(f.d.12, verso)* și cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 5000 lei *(f.d.13)*.

Potrivit ordinului de plată nr.141 din 16 iunie 2025, SC „Evan-P” SRL a achitat pentru serviciile de asistență juridică suma de 5000 lei *(f.d.13)*.

În privința cheltuielilor de asistență juridică, instanța constată că partea reclamantă a fost reprezentată de avocat, iar cheltuielile au fost confirmate prin înscrisurile anexate.

Ținând cont de natura litigiului, de volumul actelor întocmite, de activitatea procesuală desfășurată și de complexitatea cauzei, instanța apreciază că suma de 5000 lei are caracter real, necesar și rezonabil, motiv pentru care urmează a fi compensată integral din contul pârâtului.

Prin urmare, de la pârât urmează a fi încasate în beneficiul reclamantei suma de 52 920 lei cu titlu de datorie; suma de 5460,16 lei cu titlu de dobândă de întârziere; suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică; suma de 2138 lei cu titlu de taxă de stat și suma de 200 lei cu titlu de taxă de timbru.

Din considerentele reflectate supra, instanța de judecată concluzionează necesitatea admiterii cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 94, 238-241, 276^2-276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul

h o t ă r ă ș t e :

Se admite acțiunea depusă de către Societatea Comercială „Evan-P" Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitate „Basarab Construct" cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „Basarab Construct" în beneficiul Societății Comerciale „Evan-P" Societate cu Răspundere Limitată suma de 52 920 (cinzeci și două mii nouă sute douăzeci) de lei cu titlu de datorie, suma de 5 460,16 (cinci mii patru sute șaizeci lei,16 bani) de lei cu titlu de dobândă de întârziere, 2138 (două mii o sută treizeci și opt) de lei cu titlu de taxă de stat, 200 (două sute) de lei cu titlu de taxă de timbru și suma de 5000 (cinci mii) de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Judecătorul Natalia Pasat